GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 105

W ŚRODĘ DNIA 31. GRUDNIA 1806.

Z Wiednia d. 24. Grudnia.

J. C. K. Apostolska Mość raczył Ministrowi stanu i konferencyynemu, Iozefowi Hrabi Mailath, na znak swoiego ukontentowania z iego długich i ważnych usług, udzielić nayłaskawiey W. Krzyż orderu S. Szczepana.

Zasłużonego i ubielonego w usługach Nayiaśnieyszego Domu Austryackiego kameralnego administracyi Assessora w Maxmaroszu, Michała Petz, udarował J. C. K. Mość na dowod nayłaskawszego swego ukontentowania z 53 letniey iego służby wielkim medalem złotym zasługi, z takimże łańcuszkiem.

Urzędnikowi głownego pocztowego urzędu w Tryeście, Ignacemu Heymann, raczył J. C. K. Mość przydać nayłaskawiey, za iego nową mappę pocztową Niemiec, do dawniey udzielonego złotego medalu zasługi, takiż łańcuszek.

Zwierzchność gminna Monarchiczney wsi Elinzendorf złożyła J. C. K. Mci w dobrowolney ofiarze obligacyą pod d. 26 Października 1794 wydaną na 29 ryń. 34½ kr. wraz zaległą od tego czasu prowizyą, który dar raczył J. C. K. Mość łaskawie przyiąć.

Dalszy ciąg składek Szlachetnych Węgrzynow na wezwanie Królewsko Węgierskiego nadwornego Kancierza, Hrabiego Palfy de Erdöd, dla wsparcia zniszczonych przez woynę dziedzicznych prowincyy.

Dalsze składki Karłowickiey dyecezyi 443 ryń. 43 kr.

Dalsze składki kommitatu Borschode 67 mec rożnego gatunku zboża i 968 ryń. 53 kr. w pieniądzach.

Z Petersburga d. 18. Listopada.

Na d. 15 t. m. godzinne strzelanie z dział ogłosiło tuteyszey stolicy szczęśliwe rozwiązanie Nayiaśnieyszey Imperatorowey Wielką Xżniczką, co powszechną sprawiło radość.

Feldmarszałek Hrabia Kameński, mianowany został członkiem senatu.

Przez Imperatorskie pismo do handlowego ministra nakazane iest, ażeby przybywaiące z Baltyckiego morza do Rossyyskich portow okręty, które nie okażą zaswiadczenia od ustanowioney w Helsinger kwarantanny, podwoyną opłatę, która zwykła się płacić za rzeczone zaświadczenia, iako karę na rzecz publicznego urządzenia kwarantanny złożyły.

Rossyysko-Amerykańska kompaniia han-

słowa otrzymała osobną banderę dla swych okrętow. Składa się z 3 pasow, spodem czerwonego, w środku niebieskiego, a wierzchem białego, na którym znayduie się herb Rossyy-ski, pod którym trzyma w dziubie orzeł wstęgę z napisem; "Rossyysko-Amerykańska kompania.,,

Z Paryża d. 7 Grudnia.

P. Denon, dyrektor muzeum Napoleona, obiechał Króla Pruskiego zamki w Berlinie i około Berlina, i zabrał z nich rzeczy, które wartaią, znaydować się w bogatym zbiorze kunsztow w Paryżu. Rzeczy te były powiększey części przez Fryderyka Wielkiego nabyte.

W czasie kiedy nasze armiie wykonywaią dzieła, które dziwić będą potomność, biorą wewnątrz państwa sztuki i przemysł śpieszny wzrost, iak ostatnie wystawienie na widok publiczny płodow przemysłu okazuie. Nie dościgli wprawdzie ieszcze Francuzi co do rękodzieł Anglikow, ale zbliżaią się do nich znacznie. Wiele tysięcy zaprowadzonych do Francyi Hiszpańskich owiec, nie wyrodziły się, i dla tego mamy coraz piękniey sze i i lepsze sukna.

Dalszy ciąg umieszczonych w Monitorze urzędowych pism względem zerwania układow o pokoy między Angliią i Francyą.

Nro. 4.

Z Paryża d. 1 *Kwietnia* 1806. — "Mci Panie! Zaraz po odebraniu WPana listu pod d. 26 Marca udałem się do J. C. K Mci, i poczytuię się za szczęśliwego, iż upoważnił mnie do dania WPanu nie zwłocznie następuiącey odpowiedzi: Cesarz nie żąda nic z tego, co Angliia posiada. Pokoy z Francyą może przyyśdź do skutku i może bydź trwały, byle się do iey wewnętrznych interessow nie mieszano, nie przeszkadzano iey celnem urządzeniom, nie zaprzeczano iey praw handlowych, ani też iey bandery nie zniewazano. W wielu publicznych sporach okazałeś WPan, Mci Panie, tak dokładną wiadomość publicznych Europy i Francyi interessow, iż nie potrzeba przekonywać Go, że Francya niczego bardziey nie pragnie iak spokoyności i położenia, któreby iey dozwalało poświęcić się bez przeszkody przemysłowi. Cesarz nie rozumie, aby ieden lub drugi artykuł Amieńskiego traktatu był przyczyną do woyny; przekonany owszem iest, iż prawdziwą do niey przyczyną było odrzucenie traktatu handlowego, ktory oczewiście szkodliwym był dla rękodzieł i przemysłu iego poddanych. Poprzednicy WPana oskarżali nas, iż wszystko podbić usiłuiemy. O toż samo obwiniano Angliią we Francyi. Lecz my tylko wzaiemności żądamy. Nigdy nie będziemy od was żądali sprawy z tego, co wewnątrz waszego państwa czynicie, byleście wy tylko od nas nie żądali. Zasada ta iest nawzaiem słuszna, rozumna i pożyteczna. Wyrażasz WPan życzenie, ażeby pokoy trwały mogł bydź zawarty. Francyi daleko więcey na tem, niżeli któremu innemu mocarstwu zależy, aby pokoy był nie naruszony. Zawieszenie oręża nie zgadza się z iey interessem, gdyż nowe tylko przygotowałoby dla niey straty. Wiadomo WPanu dobrze, iż narody, na wzor poiedyńczych osob, przyzwyczaiaią się rowno do stanu woyny, iak do stanu pokoiu. Wszelką stratę, którą Francya ponieść miała, iuż poniosła, i zawsze ią w pierwszych sześciu miesiącach woyny poniesie. Teraz zamknięty iest nasz handel i przemysł w samem sobie, i oswoił się kray z stanem woyny. Dwoch lub trzech letnie zawieszenie oręża przeciwi się więc wyraźnie naszem interessom handlowym i polityce Cesarza. Co się tycze pośrednictwa obcego mo-

carſtwa, nie miałby Cesarz nic przeciw temu, byleby tylko pośrednicze mocarſtwo było na morzu mocne, gdyż na ow czas interessowałby go zarowno układaiący ſię pokoy; ale pośrednictwo, o którem WPan mowisz, nie ieſt tego gatunku. Rozumiem, że nas WPan niechcesz łudzić, i wiesz bardzo dobrze, iż w rękoymii mocarſtwa, maiącego 300,000 lądowego woyska, a żadney ſiły morskiey, niema żadnego ſtosunku między wami i nami. — Z resztą odezwa WPana noſi cechę rzetelności i otwartości, iakiey ieszcze nigdy nie widzieliśmy w ſtosunkach Jego dworu z nami. Ja biorę sobie także za obowiązek zachować w moich odpowiedziach rowną rzetelność i iasność. Gotowi ieſteśmy z całym światem zawrzeć pokoy. Niechcemy nikogo oszukać; ale nie pozwolemy ſię także, do czego nawet nikt ſiły, ani sposobow niema. W niczyiey nie ieſt mocy odwieść nas od umow, które iuż są zrobione. Całość i zupełna niepodległość państwa Tureckiego ieſt nie tylko szczerym życzeniem Cesarza, ale też głownieyszym celem iego polityki. Dwa oświecone sąſiedzkie narody poſtąpiłyby przeciw mniemaniu, iakie o swey ſile i rozumie mieć powinny, gdyby do załatwienia wielkich interessow, które ie rożnią, wzywały za pośrednika obce i odległe mocarſtwo. Pokoy może bydź w proſt układany i zawarty, ieżeli go dwor WPana szczerze pragnie. Interessa nasze załatwić ſię mogą, ponieważ zupełnie są od ſiebie rozne. Wy ieſteście sami owładnemi na morzu, wasza ſiła morska wyoważa ſiłe wszyſtkich mocarſtw. My ieſteśmy wielkim mocarſtwem lądowym; lecz znayduie ſię więcey takich mocarſtw, które nam w ſile wyrownywaią; handel atoli nasz przez waszą przewagę na morzu, znayduie ſię za pierwszym wypowiedzeniem nam woyny w mocy waszych eskader. Możecież rozumnie sobie pochlebiać, że Cesarz dozwoli kiedy, abyście dowolnie interessami ſtałego lądu rozrządzali? Jeżeli, będąc iuż panami morza własną ſiłą, chcielibyście ieszcze bydź panami interessow lądu przez układy, tedy nie podobny ieſt pokoy, gdyż żądacie rzeczy, których nigdy dopiąć nie potraficie. Cesarz, acz bardzo przyzwyczaiony ieſt korzyſtać z każdey okazyi, która otwiera widoki do wielkości i chwały, pragnie wszelako pokoiu z Angliią. Jeſt człowiekiem; chce także po tylu trudach spocząć. A iako oyciec swych poddanych, pragnie ile zgodzić ſię może z honorem i bezpieczeńſtwem przyszłości, zapewnić im słodycze pokoiu i korzyści szczęśliwego i spokoynego handlu. — Jeżeli tedy, Mci Panie, Król Jmć. Angielski szczerze chce pokoiu z Francyą, niechay wyznaczy pełnomocnika, który uda ſię do Lill. Mam honor dołączyć tu na ten koniec paszporty. Jak tylko dowie ſię J. C. K. Mość o przybyciu miniſtra WPana dworu do wspomnionego mieysca, wyznaczy z swey ſtrony pełnomocnika i zaraz go tamże wyśle. Cesarz gotow ieſt zezwolić na wszyſtkie żądania, iakich ſtosowne do waszey ſiły morskiey i przewagi na morzu pragnąć ſtm zecie; nie rozumiem iednak abyście nie mieli zezwolić na podſtawę do podania warunkow, któreby ſię zgadzały z honorem iego Korony i handlowemi prawami iego kraiow. Jeżeli zechcecie bydź sprawiedliwemi, i nie żądać, i k tylko coby mogło bydź uskutecznione, tedy pokoy w krotce zawarty zoſtanie. Kończę oświadczeniem, iż J. C. K. Mość przyymuie zupełnie podaną w liście WPana do układow zasadę, to ieſt, iż zawrzeć ſię maiący pokoy powinien bydź dla obu dworow i ich sprzymierzyńcow chwa-

)2(

łebny. Mam honor zostawać &.

Podp. *Karol M. Talleyrand Xiąż Benewentu.*

Nro. 5.

Z Londynu na ulicy Downik d. 8 *Kwietna* 1806. " Mci Panie! Wczoray w wieczor odebrałem list WPana pod d. 1 t. m. pisany. Nim na niego odpowiem, pozwolisz mi WPan wyrazić tu zapewnienie, że otwartość i obowiązuiące wyrazy, które w nim postrzeżono, naywiększe mi ukontentowanie sprawiły. Duch poiednania, który okazuie się z obustron, iest już wielkim krokiem do pokoiu. — Gdy to co WPan względem wewnętrznych interessow mowisz, ma się stosować do politycznych, tedy nie potrzebna iest w cale odpowiedź; nie mieszamy się do nich w czasie woyny, a tem mnieyszą mamy przyczynę w czasie pokoiu; nic przeciwnieyszego panuiącem u nas mniemaniom iak mieszac się albo do wewnętrznych ustaw, które za potrzebne uznacie, albo oznaczać cła, przepisywać prawa handlowe lub znieważać waszą banderę. —— Co się tycze handlowego traktatu, mniema Anglia, iż inne narody bardziey go sobie życzyć powinny niżeli ona. Wielu mniema, iż podobny traktat między Francyą i W. Brytaniią dla obu umawiaiących się stron zarowno byłby użyteczny; lecz iest to rzecz, nad którą każdy rząd powinien się z rozwagą zastanowić, i strona, która go odrzuca nie powinna obrażać drugiey, ani iey się z postępku swego tłomaczyć.

(*Reszta potem.*

Dalszy ciąg urzędowych pism względem zamknięcia wysp Angielskich i przedsięwziętych przeciw Anglii środkow.

Drugi raport Ministra zagranicznych interessow do Cesarza i Króla Napoleona.

"Nayiaśnieyszy Panie! Trzy wieki oświecenia nadały Europie prawo narodow, ktorego ludzka natura, podług wyrazu sławnego pisarza nie może dosyć ocenić. Prawo to wspiera się na zasadzie, iż narody powinny sobie w czasie pokoiu tyle, ile można, czynic dobrego, a w czasie woyny iak naymniey wyrządzac złego. Podług zasady, że woyna nie iest w stosunku człowieka do człowieka, w którey prywatni są tylko przypadkowo nieprzyiaciołmi, nie zaś iako ludzie, nie iako nawet członki lub poddani kraiu, ale tylko iako iego obrońcy, nie pozwala prawo narodow, aby prawo woyny i wypływaiące z niey prawo zdobyczy rozciągało się do spokoynych i niezbroynych obywateli, do prywatnych mieszkań i posiadłości, do towarow i składow kupieckich, do wozow, na których są prowadzone, do niezbroynych statkow, które ie po rzekach lub morzach przewożą, słowem nie do osób i prywatnego ich maiątku. Prawo to wynikłe z poloru przyłożyło się do iego rozszerzenia; iemu winna Europa utrzymanie i powiększenie swey szczęśliwości, wśrod nawet ustawicznych woien, które ią niszczyły. Angliia iedna zatrzymała zwyczaie barbarzyńskich czasow albo ie znowu teraz przyięła. Nie chciała zrzecz się korsarstwa na morzu, które iey z powodow iedynie sprawiedliwości i ludzkości w czasie pokoiu proponowane było, i pomimo woli Francyi utrzymane zostało to niesłuszne i okrutne drapiestwo. Francya czyniła wszystko do zmnieyszenia przynaymniey nieszczęścia, którego zupełnie odwrocic nie mogła; Angliia czyniła zaś wszystko, dla zrobienia go ieszcze większem. Nie dosyć iey było, że attakowała kupieckie okręty, i lud niezbroynych tych statkow iako jeńcow woiennych zabierała, ale nadto uważała każdego człowieka, który do nieprzyiacielskiego kraiu należał, iako nieprzyiaciela, i zabierała na-

wet w niewolą kupieckich kommissantow i kupcow, którzy za sprawami handlowemi ieździli. Lecz przywłaszczanie sobie tym sposobem prywatnego maiątku, łupienie i gnębienie spokoynych i prywatnych osób nieodpowiadało ieszcze zupełnie widokom Anglii. Wstecz zostaiąc za narodami stałego lądu, które ią w polorze wyprzedziły, i od nich dopiero otrzymawszy wszystkie te dobrodzieystwa, ułożyła nierozsądny proiekt posiadania ich tylko sama i wydarcia ich innym narodom. Chciała, aby na ziemi nie było innego przemysłu, innego handlu iak iey tylko. Widząc, iż dla dokazania tego potrzeba było nietylko zniszczyc kommunikacyą pomiędzy lądami, ale ią zupełnie przeciąc. W tym więc celu wynalazła, pod nazwiskiem prawa zamykania, okropną teoryą i onę wykonała. Podług rozumu i zwyczaiow wszystkich polerownych kraiow, prawo zamykania rozciągać się tylko powinno do mieysc obronnych; lecz Angliia przywłaszczyła sobie moc rozciągnienia go do nie obronnych miast, zatok i uyścia rzek. Mieysce iakowe iest w ten czas tylko zamknięte, gdy iest tak opasane, iż bez oczywistego niebezpieczeństwa nie można się do niego zbliżyć. Angliia zaś ogłaszała mieysca w zamknięciu, przed któremi nie miała ani iednego woiennego okrętu. Daley ieszcze postąpiła; poważyła się bowiem ogłosic w zamknięciu obszerne brzegi i całe wielkie państwo, którego całą swoią siłą nie potrafiłaby zamknąc. A ciągnąc z uroionego prawa i przedsięwziętych krokow następnośc, iż może słusznie czynic zdobycze, i w rzeczy samey zabieraiąc wszystko i ko zdobycz, co szło lub wychodziło z mieysc, do których przystęp iedynie był zabroniony przez oświadczenie Angielskiey admiralicyi, odstraszyła i oddaliła od portow neutralne okręty, do których własny interes ie wzywał, i do których na mocy prawa narodow uczęszczac mogły. Tak więc użyła na swoy pożytek, a z szkodą Europy wbrew wszelkich praw i zdrowego rozsądku śmiałości. Coż innego uczynic można przeciw mocarstwu, które tak dalece zdeptało wszelkie prawidła sprawiedliwości i ludzkich ustanowień, iak zapomniec na chwilę o nich, dla przymuszenia go, aby ich więcey nie gwałciło? Prawo naturalney obrony dozwala użyć przeciw nieprzyiacielowi iego własnego oręża, a ieżeli powiedziec mogę, iego własney wściekłości i głupstwa. Ieżeli zasady cywilizacyi są bezprzykładnemi zamachami stargane, i cała Europa iest zagrożona, tedy do utrzymania i zabezpieczenia ich ma nie tylko prawo ale nawet iest obowiązkiem mocarstwa, ktore posiada do tego sposoby. Aże Angliia poważyła się ogłosic całą Francyą w zamknięciu, przeto oświadcza Francya wszystkie Angielskie wyspy w zamknięciu. Aże Angliia każdego Francuza uważa za nieprzyiaciela, przeto każdy Anglik lub poddany Angielski, znayduiący się w zaiętych przez armiie Francuzkie kraiach, będzie iako ieniec woienny zabrany. Aże Angliia chce wszelki przemysł na stałym lądzie zniszczyć, zatem każdy handluiący Angielskiemi towarami, przykłada się do iey widokow, a tem samem staie się wspołwinowaycą. Handel Angielskiemi towarami, iest przeto zakazany, i każdy płod Angielskich rękodzieini lub osad będzie w mieyscach zaiętych przez woyska Francuzkie skonfiskowany. Aże Angliia chce zniszczyc wszelką żeglugę i handel morski, przeto żaden okręt płynący z Anglii lub z iey osad nie będzie ani do portow Francyi, ani do portow zaiętych przez armiią Francuzką wpuszczony, i każdy okręt któryby usiłował uyść się z rzeczonych portow do Anglii, będzie zabrany

i skonfiskowany. Z niechęcią zapewne przedfięweźmiesz W. C. K. Mość podobne środki, a nawet ia z niechęcią ie proponuię. Lecz położenie Europy koniecznie ich wymaga. Z tem wszystkim skoro Anglia przyymie powszechnie zachowywane prawo narodow; skoro uzna, iż prawo woyny iest iednakowe na lądzie i na wodzie, i że to rownie iak prawo zdobyczy nie powinno fię rozciągać do prywatnych własności i do niezbroynych i spokoynych osob; skoro ograniczy prawo zamknięcia do uzbroionych iedynie miéysc, na ow czas cofniesz W. C K. Mość te surowe środki, które z resztą nie są niesłuszne, ponieważ zachodząca pomiędzy narodami sprawiedliwość zasadza fię na ścisłey wzaiemności. W Berlinie d. 20 Listopada 1806. Podp. *Karol M. Talleyrand, Xżę Benewentu.*

(Reszta potem.)

Z Goty d. 29. Listopada.

Przeszłego Czwartku przybyło tu 120 ludzi wyboru żandarmow (Gens d'arme d'elite). Korpus ten składać fię maiący z 480 głow na 4 kompanije podzielonych, uważany bydź także powinien iako gwardya Cesarska. Kapitan przybyłey do nas kompanii pochodzi z dawney familii Francuzkiey Montmorency; ma stopień jenerała, a wszyscy żandarmowie stopień porucznikow. Jest to sama maiętna młodzież, i nikt nie może bydź w tym korpufie umieszczony, ieżeli niema przynaymniey 4000 fr. dochodu. Ma ciemno zielony mundur, z srebrnemi naramiennikami, szkarłatową kamizelkę z srebrnemi galonami, guziki i oprawa pałasza srebrna. Konie ma naydzielnieysze. Wielu tych żandarmow nie maią sobie za zniewagę, nosić sobie furaże z magazynu, karmić, chędożyć, siodłać i odsiodływać swoie konie, i t. d. Przenocował tu cały ten korpus i wszyscy gospodarze, u których stał, zgadzaią fię, że to są nayedukowańsi ludzie.

Z Monasteru d. 27. Listopada.

Wczoray wykonały tuteysze stany, woienna i dobr kamera, rząd kraiowy i magistrat przyfięgę na wierność Cesarzowi Francuzow przed tuteyszym Rządcą Loison. Uroczystość ta odprawiła fię z wielką okazałością o godzinie 10 z rana w zamku, poczem udał fię cały orszak do kościoła, a po skończonym nabożeństwie powrocił znowu do zamku. Wychodząc z kościoła dały fię słyszeć okrzyki radosne i we wszystkie uderzono dzwony. W wieczor była w zamku wieczerza.

Rządca tuteyszy wydał następuiącą odezwę:

Ludwik Henryk Loison, Rządca Cesarskich pałacow w St. Cloud i Meudon, W. officer legii honorowey, naczelny dowodzca 25 dywizyi woyskowey, Jeneralny rządca kraiow Monasteru, Osnabrüku, Mark i Teklenburga, do mieszkańcow tych kraiow.

" Mieszkańcy Westfalii! J. C. Mość Francuzow i Król Włoski powierzaiąc mi rząd nad kraiami Monasteru, Osnabrüku Mark i Teklenburga, rozkazał mi obiąć ie w posiadłość i oświadczyć uroczyście, iż te kraie nie wrocą fię nigdy pod panowanie Pruskie. — Jako sąsiedzi Francyi i sprzymierzonych z wielkim Monarchą kraiow iesteście świadkami szczęścia i sławy, iakich te kraie pod szczęśliwym iego rządem i wysoką opieką doznaią. — Dziś zostaliście zwołanemi, abyście stali fię uczestnikami tych korzyści. — Już mogłbym J. C. K. Mci donieść, iż wszystkie kraie nad któremi powierzył mi rząd, stały fię godnemi iego oycowskiey dobroci, iuż przez dowody przychylności, którą mieszkańcy wyższe mu iego bratu Królowi Jmć Hollenderskiemu okazali, iuż przez gorliwość, z iaką dostawiali

potrzeb północney armii. — Lecz — wierzaycie mi, Mieszkańcy Westfalii! — ieżeli przyiemną dla mnie było rzeczą, złożyć u podnożka tronu życzenia powierzonego moim rządom ludu, tedy większem ieszcze dla mnie będzie ukontentowaniem dać wam poznać wszystkie oycowskie uczucia wielkiego Monarchy, ponieważ wszystkie do waszego uszczęśliwienia zmierzaią; całą więc moią staranność i moc, którą mi J. C. K. Mość raczył nadać, zwrocę na wykonanie iego wysokich rozkazow, i dla ugruntowania na zawsze dobra waszych kraiow. — Stosownie do obięcia w imieniu Cesarza Jmć Francuzow i Króla Włoskiego kraiow Monasteru, Osnabrüku, Mark i Teklenburga, rozporządzam co następuie:

Art. 1 Wszystkie Pruskie orły, gdziekolwiek się znayduią, maią bydź zdięte.

Art. 2 Wszystkie pałace magazyny i publiczne kassy maią bydź na rzecz nowego rządu zaięte.

Art. 3 Wszystkie publiczne dochody maią bydź na rzecz Cesarza Jmć i Króla wybierane.

Art. 4 Wszystkie działa, broń ognista i inna, iako też wszystkie zbroiownie maią bydź do zarządzania dowodzącemu artyleryą Jenerałowi Francuzkiemu lub innemu odemnie wyznaczonemu officerowi oddane.

Art. 5 Nikt nie powinien mieć u siebie prochu, chybaby miał na to odemnie pozwolenie.

Art. 6 Każdy Magistrat powinien z mieszczan wyznaczyć pewną liczbę mężczyzn, którzyby mieli nie zaprzeczoną własność i nienagannych byli obyczaiow, dla utworzenia z nich straży do utrzymywania po miastach i miasteczkach publiczney spokoyności.

Art. 7 Magistraty i ogołem wszyscy urzędnicy po miastach i wsiach maią powyższe urządzenia ściśle dopełnić i izbie rządowey w Monasterze przesłać protokoły i inwentarze spisanych rzeczy, które potem będą do mnie odesłane.

Art. 8. Sądowe urzędy maią iak dotąd odbywać swoie obowiązki, tylko zamiast imienia Króla Jmci Pruskiego, używać imienia Cesarza Jmci Francuzow i Króla Włoskiego.

Art. 9. Rządowa kamera w Monasterze będzie iak dotąd utrzymana; ale ma bydź dwiema członkami pomnożona, które maią bydź wzięte z rządowych kamer prowincyalnych Osnabrüku i Mark, i ma się na przyszłość nazywać administracyynem kolegium pierwszego rządstwa zdobytych kraiow.

Działo się w pałacu rządowym d. 14 Listopada 1806.

Podp. *Loison.*

Z Amsterdamu d. 5. Grudnia.

Wyszedł tu rozkaz, aby żadna poczta do Anglii nie odchodziła, i aby żadnego pocztowego statku Angielskiego do portow Hollenderskich nie wpuszczano. Przecięta więc zupełnie kommunikacya z Angliią została.

Z Kopenhagi d. 2 Grudnia.

Przez prywatne listy pod d. 26 Listopada odebraliśmy z Gdańska wiadomość, że Pruski Jenerał Manstein stał tam z 17,000 woyska i wszelkie przygotowania poczynił do naydłuższey ile bydź może obrony. Na Landgarten, który dosyć iest przeciw bombom ubezpieczony, założono magazyn owsa i siana.

Gdy teatr woyny oddalił się od granic Xięstwa Holsztyńskiego, cofnęła się zatem główna siła Duńska za Eyder. Dragoniia iednak rozciąga iak dawniey kordon i główna kwatera Następcy tronu znayduie się ciągle w Kiel, a Xcia Chrystyana Adolfa w Plön.

Angielska fregata Astrea przybyła wczoray do Sundu w bardzo skołatanym stanie, gdyż uwiązła w nocy na piasku przy Anhold, i przymuszoną była wyrzucić 39 dział i wiele innych rzeczy dla ulżenia ciężaru i wydobycia się z piasku. Na tey fregacie znayduie się Jenerał Hutchinson, który dowodził Anglikami w Egipcie, a teraz do Petersburga iedzie.

Rossyysko-Amerykańska handlowa kompania wyprawiła znowu do Kadjak okręty Newa i Nadesda, które tego lata powróciły z okrążenia świata; pierwszy przebył d. 15 Listopada Sund, a drugi iest tu w krótce pod rozkazami Kapitana Liszańskiego spodziewany.

Wiadomości Woienne.

Na d. 16 Grudnia w wieczor wiechał Elektorsko-Saski major, teraz wyniesiony na Półkownika P. Funk, otoczony 12 trąbiącemi postylionami do Drezna, iadąc z główney kwatery Cesarza Francuzow z Poznania, z ważną wiadomością, iż między Francyą i Saxoniią zawarty został pokoy. Liczne wystrzały z dział ogłosiły zaraz tę wiadomość całey okolicy.

Poddanie się twierdzy Głogowa w niższym Szląsku potwierdza się urzędownie. Oto są dalsze o tem szczegóły:

"Opasanie tey twierdzy polecone zostało na d. 19 Listopada Wirtemberskiemu Jenerałowi leitnantowi Seckendorf. Na lewym brzegu Odry opasały Wirtemberskie, a na prawym Bawarskie woyska rzeczoną twierdzę. D. 22 miała bydź szturmem wziętą; lecz zastanowiwszy się, że nie miano planu twierdzy, a na pamięć nie wypadało rzeczy robić, odstąpiono więc od tego przedsięwzięcia. Bombardowaniem nie można także było przymusić nieprzyiaciela do kapitulacyi, ponieważ nie nadeszły ieszcze były z Kistryna ciężkie działa, a połowa artylerya Bawarska i Wirtemberska pomimo ustawicznego ognia nie wiele skutkowała. — D. 24 otrzymał Jenerał Seckendorf rozkaz zluzować Bawarską dywizyą Jenerała Deroy, która opasywała na prawym brzegu Odry twierdzę, i swoim korpusem całą obledz. — Aże liniia, którą Wirtemberskie woyska na około wyciągnąć musiały, rozciągała się przeszło na milę; iazda musiała prawie wszystkich przystępow od Wrocławia pilnować; stoiące zaś 3 batalijony lekkiego woyska w Lissa i Tribiz, dopiero d. 26 Listopada do oblegaiącego korpusu przybydź mogły; położenie zatem woysk do d. 25, które nie maiąc ciężkich dział, a nadto niepogoda i częste ulewy groziły zerwaniem rozbitego na Odrze mostu dla utrzymania kommunikacyi między oblegaiącym korpusem, było nader krytyczne, zwłaszcza stoiąc pod twierdzą, w którey znaydowało się 3000 woyska w wszystkie potrzeby opatrzonego. Czuynośc i czynność wszelako tak zasłaniaiących woysk, iako też samego korpusu dziennemi czyniły wszystkie przedsięwzięcia nieprzyiaciela. D. 29 nadeszły Odra oczkiwane z Kistryna wielkie działa, i zostały d. 30 na batterye zaprowadzone, z których d. 1 Grudnia o godzinie w pół do 6 z rana Wirtemberscy artylerzyści i pozostali Bawarscy faierwerkowie tak skutecznie zaczęli dawać ognia, iż kommendant twierdzy, Jenerał leitnant Rheinhard, zniewolony był do kapitulowania na wezwanie Jenerała Vandamme, (który z rozkazu Cesarza Napoleona przyiechał był przed kilku dniami do kierowania obblężeniem.) Na mocy tey kapitulacyi złożyło 3000 ludzi załogi po wyyściu z twierdzy broń przed woyskiem Wirtemberskiem. W twierdzy znaydowało się 100 dział, podostatkiem ammunicyi i żywności."